

18 aprilie – 24 aprilie

Biblia - sursa de autoritate a credinței noastre

Textul de memorat: „*«La Lege și la mărturie!» Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.*” (Isaia 8:20)

Nu există biserică creștină care să nu folosească Scriptura pentru a-și susține crezurile. Totuși, rolul și autoritatea Scripturii în teologie nu sunt aceleași în toate bisericile. Din contră, acestea pot varia foarte mult de la o biserică la alta. Este un subiect important, dar complex, pe care îl vom explora analizând cinci surse diferite care au un impact important asupra modului în care interpretăm Scriptura: tradiția, experiența, cultura, gândirea și însăși Biblia.

Aceste surse joacă un rol semnificativ în teologia fiecărei biserici creștine. Fiecare dintre noi face parte dintr-o cultură, un grup social, care are tradiții specifice și faptul acesta are un impact asupra noastră. Cu toții avem experiențe care ne modelează gândirea și ne influențează percepția. Cu toții avem o minte cu care gândim și care ne ajută să evaluăm lucrurile. Cu toții am citit Biblia și o folosim pentru a-L înțelege pe Dumnezeu și voia Sa.

Care dintre aceste surse ne oferă cea mai bună interpretare a Bibliei sau în ce combinație și cum sunt folosite aceste surse în relație unele cu altele? Dacă acordăm prioritate unei surse sau unor surse putem ajunge la anumite idei și rezultate diferite și, în cele din urmă, aceasta va hotărî direcția întregii teologii a bisericii.

Duminică, 19 aprilie – Tradiția

În sine, tradiția nu este un lucru rău. Ea le oferă acțiunilor care se repetă o anume rutină și structură și ne poate ajuta să rămânem conectați la origini. De aceea nu este deloc surprinzător faptul că tradiția are și ea o parte importantă în religie. Dar există totuși anumite pericole legate de tradiție.

1. Cum a reacționat Isus la tradițiile omenești în vremea Sa? Marcu 7:1-13

Tradiția cu care S-a confruntat Isus fusese transmisă cu mare grijă în comunitatea iudaică de la învățător la discipol. Pe vremea lui Isus, aceasta își câștigase un loc alături de Scriptură. Totuși, tradiția are tendința de a se dezvolta mereu, acumulând tot mai multe detalii și aspecte care la început nu făceau parte din Cuvântul și planul lui Dumnezeu. Aceste tradiții omenești - chiar dacă erau promovate de „bătrâni” cei mai respectați (Marcu 7:3,5), de liderii religioși ai comunității iudaice - nu erau egale cu poruncile lui Dumnezeu (vers. 8,9). Ele erau tradiții omenești și, în cele din urmă, ajunseseră să desființeze Cuvântul lui Dumnezeu (vers. 13).

2. Cum putem deosebi Cuvântul lui Dumnezeu de tradiția omenească? 1 Corinteni 11:2; 2 Tesaloniceni 3:6

Cuvântul viu al lui Dumnezeu dă naștere în noi la o atitudine de reverență și credincioșie față de Cuvânt. Această credincioșie generează o anume tradiție. Dar noi trebuie totuși să rămânem credincioși întotdeauna față de Dumnezeu cel viu, care ne-a descoperit voia Sa în Cuvântul Său scris. De aceea, Biblia deține un rol unic, care întrece orice tradiție omenească. Biblia este mai sus și deasupra oricărei tradiții, chiar și a celor bune. Tradițiile iau naștere din experiența noastră cu Dumnezeu și Cuvântul Său și trebuie să fie testate constant cu cerințele Sfintei Scripturi.

Enumera câteva lucruri pe care le facem ca biserică și ar putea fi etichetate drept „tradiție”. De ce este important să le distingem de învățătura biblică?

Luni, 20 aprilie – Experiența

3. Cum putem experimenta bunătatea, îndelunga-răbdare, iertarea, blândețea și dragostea lui Dumnezeu? De ce este important să avem o credință practică? Ar putea experiențele noastre să intre în conflict cu Biblia sau să ne inducă în eroare? Romani 2:4; Tit 3:4,5

Experiența este parte a existenței umane și are un impact puternic asupra simțămintelor și gândurilor. Dumnezeu ne-a creat în așa fel, încât relația noastră cu creația Sa, și chiar cu El Însuși, să fie influențată de experiența noastră și legată de ea.

Dumnezeu dorește ca noi să experimentăm frumusețea relațiilor, a artei și a muzicii, a minunilor naturii și să simțim bucuria mântuirii Sale și puterea făgăduințelor din Cuvântul Său. Religia și credința noastră înseamnă mai mult decât doctrină și decizii raționale. Experiențele noastre modelează în mare măsură modul în care Îl percepem pe Dumnezeu și chiar înțelegerea Cuvântului Său. Totodată avem nevoie să vedem clar limitările și lipsurile experiențelor noastre când vine vorba de cunoașterea voii lui Dumnezeu.

4. Ce avertizare ne dă Pavel? Ce ar trebui să ne spună acest lucru despre limite când este vorba de a ne încrede în experiențele noastre? 2 Corinteni 11:1-3

Experiențele nu sunt întotdeauna sigure. Din punct de vedere biblic, experiența are sfera ei. Ea trebuie să fie verificată prin Scriptură, întemeiată pe ea și interpretată prin Scriptură. Uneori vrem să experimentăm ceva care nu este în armonie cu voia și Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci trebuie să învățăm să ne încredem în Cuvântul lui Dumnezeu chiar mai presus de experiența și dorințele noastre. Ar trebui să fim mereu atenți pentru a ne asigura că experiența noastră este în armonie cu Biblia și nu contrazice învățătura ei clară.

O credință în care dragostea pentru Dumnezeu și pentru semenii (vezi Marcu 12:28-31) sunt cele mai mari porunci este, evident, o credință în care experiența este importantă. De ce ar trebui să ne testăm întotdeauna experiența prin Cuvântul lui Dumnezeu?

Marti, 21 aprilie – Cultura

Orice om aparține unei culturi, unui grup social care are valorile, limba, tradițiile sale. Cu toții suntem influențați și modelați de cultură. Nimeni nu este scutit. Să ne gândim cât de mult din Vechiul Testament se ocupă de istoria perioadelor în care Israelul din vechime a fost corupt de culturile din jur. Ce ne face să credem că noi, cei de astăzi, suntem altfel decât ei sau mai buni?

Cuvântul lui Dumnezeu este dat într-o cultură specifică, chiar dacă nu se limitează la ea. Deși factorii culturali influențează inevitabil modul în care înțelegem Biblia, nu ar trebui să uităm că Scriptura transcende categoriile culturale prestabilite (este deasupra lor): etnie, posesiuni și poziție socială. Acesta este unul dintre motivele pentru care Biblia întrece orice cultură omenească și chiar este în stare să transforme și să îndrepte elementele păcătoase pe care le găsim în orice cultură.

5. La ce se referă Ioan când afirmă că nu ar trebui să iubim lucrurile din lume? Cum putem să trăim în lume și totuși să nu avem o gândire lumească? 1 Ioan 2:15-17

Cultura, ca orice alt aspect al existenței noastre, a fost afectată de păcat. În consecință, și aceasta se află sub condamnarea lui Dumnezeu. Da, unele aspecte ale culturii noastre s-ar putea alinia perfect cu credința noastră, dar întotdeauna trebuie să fim atenți să facem distincția între cele două. Credința biblică este în contrast cu cultura societății, încurajându-ne să stăm cu credincioșie de partea Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu avem ancorat în ființa noastră ceva ce vine de sus, curând vom ceda în fața lucrurilor din jur.

Ellen G. White afirmă următoarele: „Urmașii lui Hristos trebuie să se despartă de lume în principii și interese, dar nu trebuie să se izoleze de lume. Mântuitorul a fost mereu printre oameni, nu pentru a-i

încuraja în ceea ce nu era în concordanță cu voia lui Dumnezeu, ci pentru a-i înălța și înnobila.” - Ellen G. White, *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 323

Ce aspecte ale culturii în care trăiești sunt în opoziție totală cu credința biblică? Cum putem evita să ne fie coruptă credința?

Miercuri, 22 aprilie – Rațiunea

6. De ce este atât de important să supunem gândurile noastre ascultării de Hristos? De ce frica de Domnul este începutul înțelepciunii? 2 Corinteni 10:5,6; Proverbele 1:7; 9:10

Dumnezeu ne-a dat capacitatea de a gândi. Fiecare activitate omenească și fiecare argument teologic ne solicită capacitatea de a gândi și de a formula concluzii. Noi nu susținem o credință irațională. Dar, odată cu Iluminismul secolului XVIII, oamenii i-au atribuit rațiunii umane un rol nou și dominant, în special în Vest, rol care trece dincolo de capacitatea noastră de a gândi și de a ajunge la concluzii corecte.

Unii consideră că toată cunoștința omenirii se bazează pe experiența senzorială, în timp ce alții consideră că rațiunea omului este sursa principală a cunoștinței. Această abordare, numită raționalism, susține că adevărul nu este senzorial, ci intelectual și provine din rațiune. Cu alte cuvinte, există anumite adevăruri pe care doar rațiunea noastră le poate discerne direct. Astfel, rațiunea omului devine testul și norma pentru adevăr. Ea devine noua autoritate în fața căreia totul trebuie să se plece, inclusiv autoritatea bisericii și chiar și autoritatea Bibliei. Tot ceea ce nu era de la sine înțeles pentru rațiunea omului a fost dat la o parte și legitimitatea sa, pusă sub semnul întrebării. Această atitudine a fost aplicată multor părți din Biblie. Toate minunile, crearea lumii în șase zile, nașterea lui Isus din fecioară sau învierea în trup, nu au mai fost considerate adevărate și demne de încredere.

Dar să nu uităm că până și puterea de a raționa este afectată de păcat și trebuie să fie adusă sub stăpânirea lui Hristos. Oamenii au o înțelegere întunecată și s-au îndepărtat de Dumnezeu (Efeseni 4:18). Noi avem nevoie să fim iluminați de Cuvântul Său. Mai mult, faptul că Dumnezeu este Creatorul nostru sugerează că, din punct de vedere biblic, rațiunea noastră nu a fost creată să funcționeze independent sau autonom de Dumnezeu. Ci „începutul înțelepciunii este frica de Domnul” (Proverbele 9:10, vezi și 1:7). Doar atunci când acceptăm descoperirea lui Dumnezeu, revelată în Cuvântul Său scris, ca fiind mai presus de orice în viața noastră și suntem dispuși să urmăm ce este scris în Biblie, doar atunci putem raționa corect.

În urmă cu multe secole, președintele american Thomas Jefferson și-a făcut o versiune proprie a Noului Testament, eliminând tot ce era împotriva rațiunii, după părerea lui. A scos aproape toate minunile lui Isus, inclusiv învierea Sa. Ce ar trebui să ne învețe acest lucru despre limitele rațiunii umane în înțelegerea adevărului?

Joi, 23 aprilie – Biblia

Duhul Sfânt, care le-a descoperit și le-a inspirat oamenilor conținutul Bibliei, nu ne va călăuzi niciodată contrar Cuvântului lui Dumnezeu și nu ne va îndepărta de Cuvânt. Pentru adventiștii de ziua a șaptea, Biblia are o mai mare autoritate decât tradiția omenească, experiența, rațiunea sau cultura. Singura normă prin care trebuie să fie testate toate celelalte lucruri este Biblia.

7. Pentru Isus Hristos, care a fost sursa supremă pentru înțelegerea lucrurilor spirituale? Cum ne confirmă Biblia că Isus este adevăratul Mesia? Ioan 5:46,47; 7:38

Unii oameni pretind că au primit „revelații” și instrucțiuni speciale din partea Duhului Sfânt, dar acestea merg direct împotriva mesajului clar al Bibliei. Pentru ei, aceste „revelații” au o autoritate mai mare decât Scriptura. Oricine anulează Cuvântul scris și inspirat al lui Dumnezeu și îi respinge mesajul clar pășește pe un teren periculos și nu este călăuzit de Duhul lui Dumnezeu. Biblia este singura noastră siguranță spirituală. Doar ea este o normă de încredere în chestiuni de credință și practică.

„Duhul Sfânt vorbește minții prin Scripturi și întipărește adevărul în inimă. În felul acesta, demască rătăcirea și o alungă din suflet. Tocmai prin Duhul adevărului, care lucrează prin Cuvântul lui Dumnezeu, Hristos Își supune poporul Său ales.” - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 671

Niciodată să nu credem că manifestările moderne, interpretate ca venind de la Duhul Sfânt, înlocuiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Din contră, El lucrează în armonie cu Biblia și prin ea pentru a ne atrage la Hristos, Biblia fiind astfel singura normă a spiritualității biblice autentice. Scriptura ne oferă o învățătură sănătoasă (1 Timotei 4:6) și, fiind Cuvântul lui Dumnezeu, este demnă de încredere și poate fi acceptată în totalitate. Nu este sarcina noastră să emitem judecăți asupra Bibliei. Cuvântul lui Dumnezeu este cel care are dreptul și autoritatea de a ne judeca pe noi și gândirea noastră. La urma urmei, acesta este Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

De ce este Biblia o călăuză mai sigură în chestiuni spirituale decât impresiile subiective? Care sunt consecințele neacceptării Bibliei ca standard pe baza căruia să testăm toate învățăturile, chiar și experiența noastră spirituală?

Vineri, 24 aprilie – Un gând de încheiere

Atunci când meditam asupra Cuvântului lui Dumnezeu, noi suntem influențați și de tradiție, experiență, cultură, rațiune. Întrebarea decisivă este: Care din aceste surse are ultimul cuvânt și autoritatea supremă când este vorba de credința noastră? Putem răspunde Biblia, dar este cu totul altceva să-i permitem Bibliei, prin lucrarea Duhului Sfânt, să aibă un impact și să ne schimbe viața.

„În Cuvântul Său, Dumnezeu le-a încredințat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie să fie primite ca o descoperire cu autoritate și infailibilă a voinței Sale. Ele sunt măsura caracterului, descoperitorul doctrinelor și testul experienței.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 9

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, cap. „Scripturile, o apărare sigură”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 69-75

1. Ce aștepta psalmistul degeaba?
2. Ce „marginii” nu cunoștea psalmistul?
3. Care era fericirea psalmistului?
4. Ce lipsă deplângea psalmistul, din cauza căreia „nimeni nu mai știa până când...?”

Evanghelizare, Secțiunea 7, subcapitolul „Solia și prezentarea ei”

5. Care este efectul predicilor care conțin multe argumente?